

Sygnatura akt XI C 1368/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2015 r. we W.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w K.

przeciwko E. K.

o zapłatę 136,73 zł.

powództwo oddała.

Sygn. akt XI C 1368/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w K. w pozwie z dnia 24 czerwca 2014r. domagała się zasądzenia od pozwanej E. K. kwoty 136,73 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i przyznania zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że na podstawie umowy cesji z dnia 28 marca 2013r. strona powodowa nabyła wierzytelność w stosunku do pozwanej E. K. od (...) w W. z tytułu świadczonych przez cedenta usług telekomunikacyjnych, nr klienta (...). Całkowite zadłużenie pozwanej z tego tytułu wynosi 136,73 zł. , przy czym na wyżej wymienioną kwotę składa się: kwota 124,38 zł. z tytułu należności głównej oraz kwota 12,34 zł. należności odsetkowej, przy czym odsetki naliczone są od następnego dnia wymagalności poszczególnych faktur oraz ich wartość do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Z uwagi na nieuregulowanie przez pozwaną zobowiązań wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co w konsekwencji doprowadziło do rozwiązania umowy z przyczyn leżących po stronie pozwanej, po stronie operatora powstało uprawnienie do naliczenia kary mownej w wysokości określonej w warunkach umowy lub w regulaminie promocji, z uwzględnieniem przyznanej ulgi. Pismem z dnia 2 września 2013r. strona powodowa wezwała pozwaną do dobrowolnej zapłaty dochodzonej należności , bezskutecznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 marca 2013r. pomiędzy (...) w W. a (...) z siedzibą w K. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności pieniężnych w stosunku do podmiotów(Dłużników) wymienionych w Załączniku nr 1 do Umowy, sporządzonym w formie pisemnej w postaci listy wierzytelności, stanowiącym jej integralną część oraz w wersji elektronicznej na odpowiednio zabezpieczonej płycie DVD.

Strony zastrzegły, że wierzytelności przechodzą na Nabywcę pod warunkiem uiszczenia przez niego kwoty – ceny nabycia; do chwili zapłaty przez Nabywcę wynagrodzenia wierzytelności przysługują zbywcy. Przekazanie wierzytelności w formie pisemnej oraz odpowiednio zabezpieczonej płyty DVD odbędzie się po spełnieniu warunku –Zbywcy w stosunku do osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej zapłaty wynagrodzenia. Załącznik nr 1, w przypadku wierzytelności przysługujących Zbywcy w stosunku do osób fizycznych nie prowadzących

działalności gospodarczej, będzie zawierał takie dane jak; numer identyfikacyjny dłużnika w systemie zbywcy, numer telefoniczny, z którego korzystał dłużnik, adres miejsca zameldowania i korespondencyjny dłużnika, , nr faktur lub not obciążeniowych, daty wystawienia faktur, termin ich płatności, wysokości odsetek na dzień 1 marca 2013r., nr PESEL dłużnika, nazwę, serie i numer dowodu tożsamości dłużnika, datę ostatnich działań windykacyjnych, datę ostatniej wpłaty dokonanej przez dłużnika.

dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 27-30;

Sporządzony został druk o nazwie „wyciąg z listy dłużników stanowiący załącznik do mowy cesji”, gdzie wskazano imię i nazwisko pozwanej, jej adres zamieszkania, identyfikator dłużnika, kwotę należności zakupionej , nr dokumentu księgowego dotyczącego zadłużenia, datę i kwotę do zapłaty. Z treści druku wynika, że jest to dokument wygenerowany elektronicznie z bazy danych O., sporządzony w dniu 26 września 2014r. W stopce wydruku widnieje nazwa (...) S.A.; wydruk został potwierdzony przez występującego w sprawie pełnomocnika za zgodność niniejszych danych z danymi znajdującymi się na nośniku CD stanowiącym załącznik do umowy cesji z dnia 28 marca 2013r.

dowód:

- druk „wyciąg z listy dłużników stanowiący załącznik do umowy cesji” , k. 31;

W dniu 12 października 2008r. pomiędzy (...) w W. a pozwaną E. K. zawarta została umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Integralną część umowy stanowił Regulamin Świadczenia Usług (...) (...). w W..

dowód:

- umowa z dnia 12 października 2008r. wraz z Regulaminem Świadczenia usług (...) k.32- 37;

(...) w W. wystawiła notę obciążeniową tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy, obciążając pozwaną kwotą 178,05 zł. Termin płatności określono na 12 października 2010r.

Strona powodowa sporządziła wezwanie do zapłaty kierowane do pozwanej, żądając zapłaty kwoty 243,37 zł.

dowód:

- nota obciążeniowa k.39;

- wezwanie do zapłaty k- 14.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa przedstawiając do tutejszego Sądu uzupełniony pozew złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia od pozwanej E. K. kwoty 136,73 zł. z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych; wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność z opisanej umowy została sprzedana na rzecz strony powodowej na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 marca 2013r. a aktualna wysokość zadłużenia pozwanej to kwota dochodzona pozewem, w tym kwota 124,38 zł. z tytułu należności głównej oraz kwota 12,34 zł. należności odsetkowej.

Pozwana E. K. pomimo prawidłowego zawiadomienia jej o terminie rozprawy i doręczenia odpisu pozwu nie stawiała się na rozprawie i nie wniosła odpowiedzi na pozew a zatem zaistniały przesłanki do wydania wyroku zaocznego, jednakże Sąd powziął wątpliwości co do twierdzeń strony powodowej w odniesieniu do okoliczności faktycznych przytoczonych

w pozwie (art. 339 §2 kpc), w szczególności w odniesieniu do legitymacji czynnej strony powodowej, która to kwestia powinna w ocenie Sądu podlegać zbadaniu z urzędu.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Przede wszystkim wskazać należy, iż strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem dłużnika wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z (...) w W. a w ocenie Sądu, jak wcześniej wskazano, okoliczność ta winna być wzięta pod uwagę przez Sąd z urzędu; aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona

Strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 28 marca 2013 zawartą pomiędzy (...) w W. a stroną powodową oraz wezwanie do zapłaty skierowane do dłużnika. Strona powodowa nie przedłożyła dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanej. Dowodu takiego nie może stanowić, wbrew twierdzeniom strony powodowej, oprócz umowy cesji, złożony do akt sprawy komputerowy wydruk podpisany przez pełnomocnika strony powodowej wygenerowany elektronicznie z bazy danych O.. Wobec tego, w ocenie Sądu nie można przyjąć, by wydruk ten, określony przez stronę powodową jako wyciąg z załącznika do umowy cesji, był dowodem na istnienie i nabycie wierzytelności wobec pozwanej. Po pierwsze wskazać także należy, że umowa cesji z dnia 28 marca 2013r. jest umową warunkową; strony umowy postanowiły, że wierzytelności przechodzą na nabywcę pod warunkiem uiszczenia przez niego kwoty nabycia; do chwili zapłaty przysługują one nadal zbywcy. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, by warunek ten został zrealizowany a zatem czy skutecznie doszło do nabycia wierzytelności. Wprawdzie strona powodowa przedłożyła dokumenty w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i noty obciążeniowej, jednakże w ocenie Sądu nie stanowi to o skuteczności nabycia wierzytelności, ponieważ o skuteczności cesji może świadczyć jedynie potwierdzenie uiszczenia ceny za nabywane wierzytelności a takiego potwierdzenia strona powodowa nie przedłożyła. Samo wydanie dokumentów jest czynnością techniczną, nie potwierdzającą przejścia wierzytelności. Odnośnie wydruku w postaci „wyciągu z listy dłużników stanowiący załącznik do umowy cesji” to wskazać należy, że nie zawiera on wszystkich danych dłużnika, wymaganych postanowieniami par. 4 ust 2 umowy sprzedaży wierzytelności. Ponadto, jak wynika z zapisu w stopce wydruku, został on potwierdzony przez występującego w sprawie pełnomocnika za zgodność niniejszych danych z danymi znajdującymi się na nośniku CD stanowiącym załącznik do umowy cesji z dnia 28 marca 2013r. Tymczasem, jak wynika z treści umowy sprzedaży wierzytelności, umowa sprzedaży wierzytelności dotyczyła sprzedaży wierzytelności pieniężnych w stosunku do podmiotów(Dłużników) wymienionych w Załączniku nr 1 do Umowy, sporządzonym w formie pisemnej w postaci listy wierzytelności, stanowiącym jej integralną część oraz w wersji elektronicznej na odpowiednio zabezpieczonej płycie DVD. Wśród załączników wymieniono załącznik nr 1 – płyta DVD z danymi. Tymczasem wydruk dotyczy danych znajdujących się na nośniku CD, czyli zupełnie innym nośniku.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, publ. Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontradyktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, publ. OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Wobec powyższego, w myśl, art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanej oraz wskazać dowody dla stwierdzenia faktu istnienia tej wierzytelności i jej wysokości tj. dowody pozwalające zweryfikować prawidłowość wysokości naliczonych opłat. O ile za wykazaną można uznać wysokość żądanej pozwem kwoty, o tyle okoliczność skutecznego nabycia wierzytelności nie została udowodniona. W świetle powyższego Sąd uznał, że powództwo w całości podlegało oddaleniu. Wskazać należy, że nie podlega uwzględnieniu wniosek strony powodowej o zobowiązanie pierwotnego wierzyciela, w trybie art. 248 kpc, do udzielenia informacji, czy wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi została skutecznie nabyta przez stronę powodową. To na stronie powodowej, jako podmiocie profesjonalnie zajmującym się windykacją wierzytelności, ciąży obowiązek wykazania powyższych okoliczności i przygotowania dokumentów w związku z dochodzeniem należności na drodze sądowej, tym bardziej, że możliwości takie przewiduje sama umowa cesji z dnia 23 marca 2013r.